

Siedem

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA - SENSACYJNE POWIEŚCI.

groszy

ROK III.

SOBOTA, 3 LISTOPADA 1934

NR. 303

Wielka afera „obligacyjna“ na Śląsku Aresztowanie właścicieli firmy „Veritas“

Katowice, 2. listopada.

Wielką sensacją na Górnym Śląsku jest wykrycie olbrzymiej afery z papierami obligacyjnymi. W związku z tem aresztowani zostali pod zarzutem oszustwa współwłaściciele firmy „Veritas“ w Katowicach Ożjasz Kuntz i prokurent tej firmy, Adolf Montag z Katowic. Zostali oni osadzeni w więzieniu karno-śledczym w Katowicach, a sędzia śledczy Sądu Okręgowego w Katowicach prowadzi dalsze dochodzenia.

Firma „Veritas“ zajmowała się sprzedażą na raty różnych obligacji pożyczkowych. Ostatnio aresztowani odbierali

od swych klientów wykupione już obligacje, a wręczali im bezwartościowe zamówienia na inne obligacje. Kilku poszkodowanych wniosło doniesienie do władz sądowych, które po wstępnych dochodzeniach aresztowały współwłaściciela i prokurenta firmy.

Równocześnie władze przeprowadziły w biurach firmy rewizję ksiąg i korespondencji handlowej. Swego czasu był głośny proces o nieuczciwą konkurencję, wytoczony przez tę firmę podobnej firmie w Katowicach. Dalsze szczegóły ze względu na śledztwo trzymane są w tajemnicy. (s)

„Pałac Wodza“ w podziemiach Nowoczesne schrony w Monachjum

Berlin, 2. 11. (PAT)

„Berliner Tageblatt“ podaje interesujące szczegóły o budowie nowego głównego gmachu partii narodowo-socjalistycznej w Monachjum. Olbrzymie te budowle obejmują front długości 250 m. Gmachy posiadają kompletne urządzenia podziemne. W t. zw. Pałacu Wodza, znajdują się podziemne kuchnie i kasyno na 600 osób. Urządzenia techniczne dla ochro-

ny przed atakiem lotniczym zasługują na specjalną uwagę. Schrony mają 5-krotne sklepienia betonowe, każde o grubości 2 i pół metra. „Pałac Wodza“ posiada 18 schronów piwnicznych, z których każdy pomieścić może po 60 osób. Specjalne betonowe tunele, leżące na głębokości 9 i pół metra, łączą pałac z Domem Brunatnym. Wszystkie ubfakcje otrzymają centralne ogrzewanie podziemne.

Londyn - Afryka i Londyn - Azja Śmiałe plany lotnicze

Londyn, 2. 11. Tel. wł.

W związku z powodzeniem zawodów lotniczych Londyn — Melbourne, angielskie ministerstwo lotnictwa zamierza zorganizować sieć lotniczej komunikacji pasażerskiej. Przewidywana jest budowa kilku nowych lotnisk. Szybkość przeciętna samolotów będzie zwiększona do 300 km. Przewidywane jest zorganizowanie stałej komunikacji lotniczej z polu-

dnową Afryką oraz linii Londyn — Singapur, skąd samoloty będą kierowane do Australii i do Chin. Koszty rozbudowy lotnictwa będą pokryte częściowo przez subwencje skarbu państwa, a częściowo z wpływów poczty lotniczej. Poza tem przewidziane są zasiłki dla fabryk lotniczych, które mają wytwarzać nowe typy aparatów.

Prefekt departamentu ponosi winę zbrodni marsylijskiej

Paryż, 2. 11. Tel. wł.

Ministerstwo spraw wewnętrznych otrzymało szczegółowy raport o środkach ostrożności, przewidzianych przez władze bezpieczeństwa w Marsylii podczas przybycia króla Aleksandra. Z raportu wynika, że władze marsylijskie

nie dopuściły się żadnego niedbalstwa i że wina za niewystarczające zarządzenia spada na b. prefekta departamentu Bouches du Rhone, Joughannaud, który wykazał wiele niezaradności i nie wydał koniecznych zarządzeń.

Wydanie płk. Percevicca

Wiedeń, 2. 11. (PAT.)

Poselstwo francuskie w Wiedniu zwróciło się z prośbą do rządu austriackiego o wydanie płk. Percevicca, zaaresztowanego ostatnio w Wiedniu, a którego przypuszczalne stosunki z terrorystami chorwackimi są przedmiotem śledztwa policji wiedeńskiej.

przy pomocy którego w zależności od terenu koła zastępowane są przez płozy. Podczas dokonanych prób na wyspach Samuela, polarny samochód sowiecki pokonał wszystkie trudności terenowe zarówno na lądzie, jak i na lodzie. Samochód polarny znajdzie zastosowanie przy wyprawach polarnych ekspedycji sowieckich, które dotychczas korzystały z psów.

Sowiecki samochód polarny

Ryga, 2. 11. Tel. wł.

Według doniesień z Moskwy grupa inżynierów sowieckich konstruowała nowy typ samochodu dla okolic podbiegunowych. Ten nowy polarny samochód wyposażony jest w specjalny mechanizm.

Paryż, 2. 11. Tel. wł.
Z Madrytu donoszą: W kołach politycznych sensację wywołała wiadomość, że rząd wytoczył postępowanie dyscyplinarne przeciwko drugiemu synowi prezydenta Zamora,

Jak donosiliśmy, w tych dniach wybuchł pożar na lokomotywie pociągu, którym jechał król bułgarski Borys. Król Borys, który jest namiętnym maszynistą kolejowym, zastąpił prowadzącego pociąg maszynistę, bo ten z powodu poparzeń musiał zostać odwieziony do szpitala. Król Borys doprowadził pociąg szczęśliwie do Warny. Ilustracja przedstawia króla bułgarskiego (na prawo) w roli maszynisty.

Zuchwały napad na bank Rabunek pół miliona lei

Bukareszt, 2. 11. (PAT.)

Trzej zamaskowani złoczyńcy uzbrojeni w rewolwery, wtargnęli do kasy jednego z banków w m. Balci w Bessarabii. Czterej znajdujący się tam urzędnicy zostali dotkliwie pobici. Ponieważ suma, znaleziona w kasie głównej, nie zadowo-

liła rabusiów, udali się oni jeszcze do gabinetu dyrektora, gdzie pobili dyrektora i jeszcze jednego urzędnika oraz obrabowali znajdującą się tam drugą kasę. Łupem rabusiów padło około pół miliona lei.

Napreżona sytuacja w Egipcie

Londyn, 2. 11. Tel. wł.

Z Kairu donoszą, że sytuacja polityczna w Egipcie jest w dalszym ciągu niezwykle napreżona. Wysoki komisarz angielski odmówił przyjęcia premiera egipskiego Jehji Paszy i nawiązał bezpośrednio rokowania z szefem gabinetu królewskiego Ziver Paszy. Celem tych rozmów jest ustąpienie obecnego gabinetu.

będzie w pałacu Buckingham przez króla Jerzego na specjalnej audjencji, na której wręczy J. K. M. listy uwierzytelniające Pana Prezydenta R. P., poczem obejmie oficjalne urządowanie jako ambasador R. P. w Londynie.

Ambasador Rzplitej w Londynie

Londyn, 2. 11. PAT.

Nowomianowany ambasador R. P. p. Ed. Raczynski przybędzie w najbliższy poniedziałek samolotem do Londynu. We wtorek, 6 listopada o godz. 11 ambasador Raczynski przyjęty

Ściany kamieniołomu runęły na tor kolejowy pod Piwniczną

Nowy Sącz, 2. 11. PAT.

Na przestrzeni między Piwniczną a Wierchomlą na linii Nowy Sącz — Krynica, nastąpiło obsuniecie się ściany kamieniołomu, co spowodowało zator na torze kolejowym. Wypadek ten zdarzył się na kilka minut przed nadejściem pociągu, który z Krynicy wyjeżdża o godz. 15. Z powodu niespodziewanej przeskody pociąg musiano zatrzymać, a pasażerowie, nie czekając na przybycie drużyny ratowniczej z Nowego Sącza, usunęli wraz z obsługą pociągu zwalone kamienie, poczem pociąg odjechał w dalszą drogę.

Syn Prezydenta Hiszpanji rewolucjonistą? Zamora prosi o zastosowanie zwykłej procedury

Ludwikowi, który jest oficerem. Sprawa ta była omawiana na wczorajszym posiedzeniu rady ministrów. Prezydent Alcala Zamora miał wyrazić życzenie, aby w stosunku do je-

go syna była zastosowana zwykła procedura. W kołach politycznych kraują pogłoski, że syn prezydenta był zamieszany w ostatnie wydarzenia rewolucyjne.

Męczennica w Koronie

105)

Józefina szła naprzód, Klara i Felicja za nią i tak przeszły niepostrzeżenie przez cały zakład, aż do bramy, przy której czekał ojciec Bru.

Stary odzwierny siedział w wygodnym krześle i palił swoją ulubioną fajkę, spoglądając raz po raz przez okno na bramę. Doktor zalecił mu dziś ostrożność, a mianowicie, aby nikogo nieznanego nie wpuszczał.

Z uderzeniem dziesiątej dały się słyszeć lekkie stapania i Józefina zapukała do okna.

— Ah, to wy! — rzekł stary. — Więc idziecie doprawdy na bal? Ah, jakie piękne stroje!

— Tak, ale otwórzcie prędko bramę, aby nas kto nie zobaczył. Przynieśmy wam coś dobrego z miasta!

Odzwierny uśmiechnął się, zdjął klucz z gwoźdźca i poszedł ku bramie.

— Idźmy wolno, aby nie powziął podejrzenia! — szepnęła Józefina towarzyszkom.

— No bawcie się dobrze! — zawołał ojciec Bru. — Nie pijcie za wiele szampana i przynieście mi trochę dobrego tytoniu i cygar! O której wrócicie?

— Około czwartej! — odrzekła Józefina.

Wszystkie trzy wyszły teraz przez bramę. Odzwierny zamknął drzwi i wrócił do swego pokoju.

— Ocalone! Jesteście ocalone! — zawołała Józefina. — Patrzcie tam stoi powóz a w nim doktor Tritoni i...

W następnej minucie, leżała Klara w objęciach Rigę, podczas kiedy Józefina opowiadała doktorowi w krótkich słowach historję Felicji.

— To pani! — szepnęła Tritoni, patrząc na Felicję. — Hrabianka Szalenburg, którą uważaliśmy za umarłą?

Felicja uścisnęła serdecznie jego rękę!

— Cieszę się niezmiernie, — rzekła — że widzę lekarza mej ukochanej cesarzowej. O jakie to szczęście dla mnie, która tyle lat w towarzystwie zbrodniarza...

— Później... później... Teraz prędko do powozu! Może już odkryto waszą ucieczkę! — wołał Tritoni.

— O, niema się o co obawiać! — odpowiedziała Józefina. — Ale im prędzej opuścimy to okropne miejsce, tem lepiej. Jedźmy więc!

Za chwilę pędził powóz w drodze do Paryża, a Felicja i Klara dziękowały nieustannie swoim wybawicielom za ratunek.

— Musimy jednak i o tych pamiętać, — rzekł nagle Tritoni — które tam jeszcze zostały. — Hej — zawołał na stangreta — jedź przedewszystkiem na policję!

— Ach, chcesz pan oskarżyć Blakborna? — zapytała Felicja.

— Tak, oskarżę go o nieprawne trzymanie zdrowych w zakładzie obłąkanych, a panie będziecie świadczyć przeciwko niemu.

Klara i Felicja przyrzekły uczynić wszystko, czego Tritoni od nich żąda.

Magdusia tymczasem z Blanką ustroiły się w świetne kostjумы i patrzyły na siebie z nieopisanym zachwytem. Mianowicie Magdusia nie posiadała się z radości, zdawało jej się, że niema piękniejszej nad nią w świecie kobiety.

Trzymając teraz koronę w rękach, nie wiedziała, jak ją włożyć na głowę i daremnie próbowała przed małym zwierciadłem przymocować ją do włosów... Korona spadała nieustannie i na jednej stronie już się nawet cokolwiek skrzywiła.

— Najlepiej będzie poczekać na Józefinę! — rzekła Blanka. — Ona to zrobi! Ach, jak się cieszę na ten bal! Może poznamy tam kogo, może zaręczymy się i opuścimy wnet ten zakład...

Blanka nie wiedziała, jak proro-

czemi były jej słowa, chociaż w zupełnie innem znaczeniu...

— Ja mam takie przecucie — dała Magdusia — że dzisiejszy wieczór rozstrzygnie moją przyszłość.

I obie budowały najpiękniejsze zamki na lodzie co do przyszłości i nie uważały, że pięć minut dawno już przeszło. Józefina nie wracała!

— Ale teraz mogłaby Józefina już przyjść! — odezwała się nagle Magdusia. — Spóźnimy się na bal!

— Tak, a szkoda każdej minuty! — rzekła Blanka. — A najgorsze, że nie możemy wyjść, aby jej poszukać, bo drzwi na klucz zamknięte.

— Musimy więc czekać cierpliwie! Ale jeden kwadrans upływał za drugim, a Józefina nie przychodziła.

— Słuchajno! — zawołała wkońcu Magdusia. — Dam się powiesić, jeżeli ta sprawa jest w porządku! Zamknięto nas w celi, w której mieszkają

Ojciec Bru powitał je strumieniami zimnej wody...

dwie obłąkane! To nie wypadek — to wszystko może umyślnie zrobione... Złapano nas w sidła!

— Ach to być nie może! — A jednak tak jest! Kto nas namówił na ten bal? Józefina! Kto nam dał ubrania? Ona! Kto nas tu zamknął? Ona! Czy jeszcze tego nie rozumiesz?

— Ale czemu ona miałaby nas zdradzić?

— Nie wiem! W każdym razie trzeba nam wyjść stąd! Krzyczymy i bijmy pięściami we drzwi, może nas kto usłyszy i otworzy nam to więzienie!

I teraz zaczęły obydwie krzyczeć straszliwie i bić pięściami w żelazne drzwi, co wywołało taki hałas i łoskot, że cały dom się poruszył.

Dozorczynie przerażone zerwały się i wybiegły na kurytarz, pacjentki obudzone zaczęły też krzyczeć, gwar i zamieszanie zwiększały się z każdą chwilą.

— Co się tam dzieje? — zawołała przełożona, biegnąc do drzwi celi.

— Zamknięto nas! Wypuście nas, otwierajcie drzwi!

— Możecie długo na to czekać! Zdaje się, że one rzeczywiście oszalały? — rzekła, zwracając się do innej dozorczyńni.

— Zdawało mi się, że one miały być dziś w ciemnej komorze...

— Widocznie Józefina zapomniiała o tem!

Magdusia i Blanka nie przestawały krzyczeć.

— Idźcie zameldować o tem panu doktorowi! — rozkazała przełożona.

Ale Blakborn usłyszał już w swej sypialni tę piekielną wrzawę i biegł właśnie na górę, aby zobaczyć, co się właściwie stało.

— Obydwie pacjentki z celi 72 oszalały! — rzekła jedna dozorczyńni.

— Tem lepiej, tem lepiej!

— Myślę, że trzeba je połać wodą zimną...

— Naturalnie! Zawołać mi natychmiast ojca Bru!

W każdej celi znajdował się przyrząd do zimnego prysznicy. W tym celu przełożono tylko na kurytarzu

węże gumowe i odkręcono kurki. Była to zawsze robota ojca Bru.

Stary odzwierny wypełniał chętnie to zadanie i tym razem więc przyszedł natychmiast i cieszył się na myśl, jak chore będą krzyczeć, gdy zimny promień wody spadnie im niespodziewanie na głowy. Było to największą jego przyjemnością!

— Gdzie jest klucz od celi? — zapytał przełożonej.

— Ja go nie mam! Józefina musi go mieć, ale ona śpi jak zabita! Pan doktor ma drugi klucz, pójdę zaraz po niego.

Po upływie kilku minut otworzyła przełożona drzwi.

— Dzięki Bogu! — zawołały równocześnie Magdusia i Blanka i w tejże chwili krzyknęły przeraźliwie.

Ojciec Bru przywitał je strumieniem zimnej wody... raz jeden i drugi i trzeci, tak, że świetne ich ko-

złotem, zapakował do małego ręcznego kuferka trochę bielizny i był gotów do ucieczki.

— Najlepiej — szepnął — byłoby spalić ten dom, ale ogień sprowadziłby na kark za wielu ludzi. Nie, pojedę teraz do Paryża a stamtąd pierwszym pociągiem do Belgji.

Wychodząc z pokoju, włożył jeszcze dwa rewolwery do kieszeni.

— Albo dla mnie, albo dla innych — pomyślał.

W stajni sam osiodłał sobie konia, wyprowadził go na podwórze i już zamierzał wsiąść na niego, gdy nagle — dwóch mężczyzn stanęło niespodziewanie przed nim.

Jedno spojrzenie wystarczało mu, aby poznać, że byli to urzędnicy policji. Nieco dalej ukazało się znowu dwóch, z drugiej strony bramy również błysnął hełm.

— Cały dom obstawiony policjantami! — pomysł. — Spóźniłem się i jestem zgubiony.

Jeden z urzędników zbliżył się do niego.

— Pan doktor Blakborn? — zapytał.

— Tak. Czego pan chce odemnie? Nie widzi pan, że właśnie chcę wyjeżdżać?

— Będzie pan musiał odłożyć podróż, obecnie bowiem mam rozkaz aresztowania cię!

— Mnie aresztować? To dobre! O cóż to chodzi?

— Oskarżają pana o zatrzymywanie i męczenie zdrowych ludzi w zakładzie dla obłąkanych!

— Kto śmie twierdzić coś podobnego?

— Doktor Tritoni!

— Kto? — krzyknął Blakborn przeraźliwie. — Tritoni?

— Tak, ja! — dał się nagle słyszeć głos i doktor Tritoni wyszedł z ukrycia. — Widzisz teraz, że chociaż minęły długie lata, to ja jednak przybyłem do ciebie, aby zażądać zadośćuczynienia. Przypominasz sobie dzień, w którym chciałeś odebrać mi honor i unieszczęśliwić mnie na całe życie?

— Tritoni!

Blakborn wykrzyknął to jedno słowo prawie nieludzkiem głosem.

— Pójdiesz teraz tam, gdzie już oddawna powinieneś być — mówił doktor dalej — to jest do więzienia!

— Nie! Nie! — zawołał Blakborn i wyjąwszy rewolwer, przyłożył go sobie do czoła.

W następnej chwili rozległ się strzał i doktor śmiertelnie ugodzony, upadł na ziemię.

Stało się to wszystko tak prędko, że ani policjanci, ani Tritoni nie zdążyli mu przeszkodzić.

— Ukaraj się sam — rzekł Tritoni. — Niech go Bóg sędzi! — Pójdźcie panowie. W domu tym znajduje się wiele nieszczęśliwych, potrzebujących naszej pomocy, nie czekajmy dłużej z uwolnieniem ich!

I sam, własną ręką otworzył bramę.

Drzwi więzienia zostały dziś wszystkie otworzone, a nieszczęśliwie niewolnice ze łzami dziękowały Bogu za niespodziewaną wolność!

ROZDZIAŁ LXXXI.

DOBRA CESARZOWA

Cesarzowa Elżbieta siedziała w swoim salonie w „Grand Hotelu“ w Paryżu i czytała. Przy oknie zajęła miejsce Nelly Rosen i haftowała pilnie, zważając nieustannie na to, aby nikt nie przeszkadzał cesarzowej.

Po chwili odłożyła Elżbieta książkę i rzekła do swej damy dworskiej:

(Ciąg dalszy jutro)

Roboty publiczne w Zawierciu

Co miasto zyskało w roku bieżącym

Zawiercie, w listopadzie.

Do Zawiercia, jako do ośrodka przemysłowego, jeszcze przed wojną światową ściągali z przeludnionych i ubogich w ziemie okolicznych wiosek znaczne ilości robotników, tak, że liczba ludności miasta przekroczyła 40.000.

bia Dąbrowskiego i Śląskiego z drugiej. Zrozumiałą jest rzeczą, że miasto dużo jeszcze musi włożyć pracy zanim okoliczna ludność i miejscowe społeczeństwo zrozumie korzyści, wynikające z targowicy jako ośrodka handlu, w każdym bądź razie targowica ta w przy-

Kościuszki, Sądową, Narutowicza, Pomorską, Brzozową, Zaparkową i Klonową.

Jedną z najbardziej palących kwestji, była sprawa budowy choćby jednego tunelu w mieście. Przez Zawiercie biegnie linja kolejowa Warszawa — Katowice i Kraków, a rozdzielone linja kolejowa dwie części miasta łączą zaledwie dwa przejazdy. Duża ilość przebiegających po linji pociągów powoduje stałe zafarasowanie ruchu kołowego i pieszego. Względny bezpieczeństwa i ekonomiczne przemawiały za koniecznością budowy chociaż jednego tunelu. Obecnie już przeprowadzono odpowiednie roboty ziemne, a całkowite wykończenie tunelu i oddanie go do użytku nastąpi w styczniu 1935 r.

Ponieważ i mosty w Zawierciu pozostawiały wiele do życzenia, przeto przystąpiono do budowy nowych, a to przy ul. Kasprowicza, oraz na rzece Czarniej Przemyszy. Oba są konstrukcji żelbetowej.

W roku bieżącym przystąpiono do budowy odcinka linji kolejowej, mającej połączyć Zawiercie z osadą fabryczną Poręba, a następnie osadę Poręba z Siewierzem. Odcinki te będą częścią projektowanej linji kolejowej, łączącej Tarnowskie Góry z Zawierciem, bardzo ważnej ze względów strategicznych dla Państwa, a jednocześnie zbliżającej Zawiercie ze Śląskiem, co dla rozwoju handlu w Zawierciu będzie miało w przyszłości poważne znaczenie. Natomiast cała linja kolejowa Zawiercie — Tarnowskie Góry stanowić będzie odcinek tranzytowej linji kolejowej, jaką buduje ministerstwo Komunikacji dla połączenia Rosji z Niemcami od stacji Kiwercy.

Budynki o charakterze publicznym

Dotychczas w Zawierciu istnieją następujące średnie zakłady naukowe: prywatne gimnazjum męskie, żeńskie i państwowe seminarjum nauczycielskie żeńskie, mieszczące się w szkole powszechnej Nr. 6. Skutkiem kryzysu ekonomicznego, jak również wobec zmiany programu nauczania, prawdopodobnie ulegną one likwidacji. W związku z tem powstaje nieodzowna potrzeba założenia w mieście przynajmniej jednego państwowego zakładu naukowego średniego. Swego czasu władze szkolne przyrzekły upaństwić jedną szkołę średnią w Zawierciu, pod warunkiem oddania do użytku od-

Kamieniołomy pod Zawierciem. Wydobywanie materiału na budowę dróg i ulic w Zawierciu.

Przemysł tutejszy przeważnie tekstylny, żelazny i częściowo chemiczny, nastawiony wyłącznie na pojemność rosyjskiego rynku zbytu, wchłaniającego całą produkcję bez względu na ilość i jakość — stanowił podstawę egzystencji, a nawet dobrobytu całej miejscowej ludności. Wojna światowa zmieniła te warunki. Zakłady przemysłowe w Zawierciu, pozbawione kapitałów obrotowych i zniszczone przez rabunkową gospodarkę okupantów, nie zdołały dostosować się szybko do zmienionego położenia i znaleźć rynku zbytu dla swej produkcji. Nic więc dziwnego, że stopniowo podupadały, a obecnie doprowadzone do całkowitego prawie zastoj, o własnych siłach nie są w stanie wrócić do normalnych warunków pracy.

W związku z ograniczeniem ruchu, względnie unieruchomieniem poszczególnych zakładów, bezrobocie w Zawierciu przeszło w objaw stały. W walce z bezrobociem, względnie z łagodzeniem w miarę możliwości jego skutków, miasto prowadziło roboty publiczne, na które wydatkowało fundusze własne, otrzymywane subwencje i zaciągane, znaczne pożyczki zwrotne.

Przy ulicach Hulczyńskiego i Senatorskiej w roku bieżącym rozpoczęto wstępne prace około budowy targowicy i hal targowych. Budowa ta jest b. potrzebna, zważywszy, że Sejmik pow. Zawierciańskiego wykańczył program drogowy, który łączy miasto Zawiercie z miejscowościami o niskich cenach płodów rolnych pow. Zawierciańskiego, Olkuskiego, Włoszczowskiego i Częstochowskiego z jednej strony, a okręgami przemysłowymi Zagłę-

szłości stanie się nietylko pośrednim warsztatem i podstawą egzystencji dla znacznej ilości miejscowych kupców i rzemieślników, lecz i poważnym źródłem dochodów miasta.

Jakkolwiek niewielki, to jednak stały przyrost nowych budynków, tworzy w pewnych ośrodkach miasta nowe osiedla, budząc potrzebę, tak ze względów sanitarnych, jak i w celu usprawnienia komunikacji w mieście, budowy nowych ulic, zaopatrzonych w trwałą nawierzchnię. W roku bieżącym przebudowano w Zawierciu ulicę: Kopalnianą, Paderewskiego,

Gmach gimnazjum państwowego w Zawierciu.

Cudowne loki

nieograniczenie trwałe przy wilgotnym powietrzu lub pocie, osiagacie Panowie i Pani bez rurek, za pomocą esencji „Nimfa”, dzięki której, ondulacja jest zbyteczna. Duże zaoszczędzenie czasu i pieniędzy. Działa na porost włosów. Zaraz po myciu uzyskuje się wspaniałe fale ondulowanych loków, pełną powabu fryzurę. Durzo listów z podziękowaniem i pełnych zachwytu (przedewszystkiem artystek scenicznych). Pod gwarancją zł. 200,— otrzymacie pełną cenę kupna z powrotem, jeżeli niezadowoleni z wyników użycia esencji „Nimfa” zwrócićcie pół pakietu nieużytego. Cena za 1 flaszkę zł. 1,50, za 3 flaszki zł. 3. Specjalna oferta: Przy nadesłaniu w ciągu 3 dni wycinka niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzymacie jako dodatek bezpłatny 1 flaszkę prawdziwej francuskiej perfumy Origan.

Dr. Nic. Kemeny, Cieszyń, skrytka pocztowa 100/1473.

powiedniego budynku. Zorganizowany przed rokiem Komitet Budowy Szkoły Średniej uzyskał z Funduszu Pracy pożyczkę długoterminową na materiały, potrzebne do budowy. Koszty robocizny pokryło miasto z uzyskanych subwencji na zatrudnienie bezrobotnych i z tych źródeł zdołało wybudować gmach, kosztów 320.000 zł., który jest wyposażony w nowoczesne techniczne urządzenia i mieści w sobie 32 sale. Poświęcenie budynku odbędzie się w dniu 11 listopada rb.

Jako celową inwestycję Zarząd Miejski traktuje wybudowane koszary dla Oddziału Konnego Policji Państwowej przy ul. Kopalniańskiej. Istniejący przedtem budynek koszar znajdował się w stanie wogóle nie nadającym się do zamieszkania.

Jak z tego wynika, stan robót publicznych-inwestycyjnych na terenie m. Zawiercia przedstawia się w roku bieżącym okazale. (HU.)

Ogłoszenia

STAŁA, DOBRZE PŁATNĄ POSADĘ przy sprzedawaniu gazet w kioskach — znajdują dziewczęta lub chłopcy od 16 lat z minimalną kaucją 30—50 złotych. Zgłoszenia osobiste w kiosku Piłsudskiego 23.

WAPNO budowlane, bardzo wydajne, dostarcza wagonowo: H. J. Klockewicz, hurtownia materiałów budowlanych, Wodzisław G. Śl. 1101

POKÓJ z kuchnią zaraz do wynajęcia. Wielka Dąbrowka, ul. 3-go Maja 100.

Przygody bezrobotnego Froncka

Teraz główny funkcjonariusz urzęduje — a to znaczy: akta na biurku przekłada, z kąta w kąt je tak „onaczy”...

Wreszcie zmęczył się i wyszedł, a że akta w kącie stały — — — zgarnął je do kosza szybko, nieuważny chłopak mały.

Kiedy Froncek przyszedł znowu, pan urzędnik mu zwisnął: — „Niema akt, przynieść pan inne, trudno, darmo, sam żałuję!”

Do tego nie dorósł Froncek, chociaż nie jest małostkowym; lecz do tego — trzebaby być bohaterem narodowym!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31.-PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA
KATOWICE
SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO